

Sygn. akt III CZ 54/07

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku J.K.

przy uczestnictwie B.K., I.K., Skarbu Państwa zastępowanego przez Prokuratorię

Generalną Skarbu Państwa

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 29 listopada 2007 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 2 marca 2007 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy J.K. jako niedopuszczalną. W jego uzasadnieniu wskazał, że skarga nie mogła być skutecznie wniesiona wobec nie złożenia przez wnioskodawcę wniosku o sporządzenie uzasadnienia w trybie art. 387 § 3 k.p.c. i nie doręczenia mu odpisu orzeczenia z uzasadnieniem, a jedynie kserokopii o jakiej mowa w art. 9 kpc w zw. z art. 78 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej jako uksc). Termin do złożenia skargi kasacyjnej dla wnioskodawcy nie został więc otwarty.

W zażaleniu, wnioskodawca wnosząc o uchylenie postanowienia zarzucił, że sformułowanie sporządzonego przez niego osobiście wniosku, jako wniosku o wydanie kserokopii postanowienia z uzasadnieniem, ani też uiszczenie od niego opłaty nie uzasadniało odrzucenia skargi kasacyjnej z przyczyn przyjętych przez Sąd Okręgowy. Intencją wnioskodawcy składającego ten wniosek było skorzystanie z możliwości zaskarżenia postanowienia Sądu Okręgowego skargą kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 387 w § 3 k.p.c. używa sformułowania „żądanie doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem” nie zaś jak przytacza je Sąd Okręgowy wniosek o sporządzenie uzasadnienia. Wniosek skarżącego mieści się więc w formule tego przepisu.

Zawarcie we wniosku żądania doręczenia kserokopii postanowienia z uzasadnieniem nie wyłącza możliwości uznania go za złożony trybie art. 387 § 3 k.p.c. wobec treści art. 140 k.p.c., zgodnie z którym pisma procesowe i orzeczenia doręcza się w odpisach. Odpisem w rozumieniu art. 140 k.p.c. jest dokument wiernie odzwierciedlający treść oryginału, albo jego kopia. Dokument ten nie musi być uwierzytelniony (postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CK 369/05, OSNC 2006, nr 11, poz. 187). Znaczenie rozróżnienia między odpisem a kopią (kserokopią, wydrukiem komputerowym), jako odmianą odpisu, wiąże się z określeniem opłaty kancelaryjnej za ich wydanie. Wykonanie kopii, które jest tańsze podlega niższej opłacie (art. 77 i 78 uksc). Doręczenie stronie kserokopii

postanowienia z uzasadnieniem stanowi więc doręczenie jego odpisu i wywołuje skutek określony w art. 387 § 3 k.p.c.

O kwalifikacji wniosku strony, która przy tej czynności nie korzysta z zastępstwa pełnomocnika i wniosek składa osobiście, jako złożonego w trybie art. 9 k.p.c., nie może przesądzać fakt uiszczenia opłaty kancelaryjnej od wniosku, zgodnie z uzyskanym w sądzie pouczeniem. Powstające na tym tle wątpliwości powinny być już na etapie poprzedzającym doręczenie stronie orzeczenia z uzasadnieniem przedmiotem wyjaśnienia sądu. Jeżeli natomiast wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem składany jest przez kwalifikowanego pełnomocnika, to powinien być on sformułowany w sposób usuwający wszelkie wątpliwości co do jego treści oraz trybu złożenia i używać określeń, którymi posługuje się ustawa. Wykładnia przepisów określających w postępowaniu sądowym uprawnienia i obowiązki stron w zakresie dopuszczającym możliwość korzystania ze środków zaskarżenia powinna być dokonywana z uwzględnieniem celu zawartych w nim unormowań.

Stanowisko Sądu Okręgowego odnośnie do niedopuszczalności wniesionej skargi kasacyjnej nie znajduje potwierdzenia w powołanym w zaskarżonym postanowieniu orzecznictwie Sądu Najwyższego, zgodnie z którym złożenie wniosku o doręczenie odpisu wyroku sądu drugiej instancji w terminie tygodniowym od ogłoszenia jego sentencji nie oznacza spełnienia przesłanki dopuszczalności skargi kasacyjnej, jeżeli wniosek nie dotyczy doręczenia wyroku z uzasadnieniem (co w sprawie niemniejszej nie zachodzi) i brak podstaw do uznania, że został złożony w celu wszczęcia procedury zaskarżenia.

Z tych przyczyn orzeczono jak sentencji (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).